

Spinvis deelt de show met drummer Zinkzand opent mooie muziekvond in 'T Beest

- Gijs Kamphuis , 4 december 2012

Spinvis speelde zaterdag in 'T Beest in Goes. Een gemêleerd publiek zag een mooie uitgebalanceerde show met een speciale rol voor drummer Marcel van As. Hij keerde voor even terug in zijn geboortestad. Zinkzand mocht de avond openen. Want het was tenslotte een Pop aan zee aangelegenheid.

“Marcel roept al zo lang als ik hem ken dat in Goes de straten van Goud zijn. De meisjes zijn hier volgens hem het mooist van allemaal, en hij heeft helemaal gelijk!” Erik de Jong (Spinvis) meent het als hij zijn slagwerker in de spotlights zet. Hij steekt een mooie veer in de hoed van de ‘Ganzestad’ en is lovend over zijn ritmesectie. “Het volgende nummer is speciaal voor de ouders

van Marcel die hier ergens zijn,” gaat Spinvis verder. Wijd gebarend richting een donkere zaal. Van As is wel geboren in Goes maar al jaren woonachtig in Rotterdam. Hij is sessiedrummer van onder andere Copark, Anne Soldaat en Spinvis en keert vanavond daarmee terug op zijn geboortegrond. Zichtbaar genietend van de aandacht. Zijn familie is er uiteraard ook en geniet even zo veel. Maar ook de rest van de stad lijkt hem niet vergeten gezien de enthousiaste publieke reactie. Zijn ouders krijgen ‘Aan de oevers van de tijd’, cadeau. Juist een lied waar slagwerk een bijrol speelt. Maar wel subliem gebracht door de liedjesschrijver uit Nieuwegein en zijn band.

drummer Marcel van As

We zijn dan halverwege de show. Mevrouw Van As heeft een prachtige plek gekregen op het balkon terwijl haar man rechts van het podium staat, te genieten van zijn zoon. Hij vraagt zich hardop af waarom die een koptelefoon draagt. De uitleg dat er dan kliktrack op zijn oren staat hoort hij maar half zo lijkt het. Teveel bezig met het doen en laten van de man achter de trommels. Die man kan naast gekke bekken trekken ook zingen, zo laat hij horen. Strak drummen doet hij altijd wel. Zekere in pompeuze nummers als ‘Club Insomnia’ of het reisadvies en slotnummer van de dag ‘Kom Terug’.

Saartje van Camp

Spinvis is en blijft een bijzondere artiest. Een zachtardige maar even ongrijpbare zanger en liedjesschrijver. Hij weet zich al jaren omringt door topmusici. Ondanks dat de band op elkaar ingespeeld is en mooi wisselt tussen harde en zachtere nummers worden er deze avond zichtbaar en hoorbaar ook foutjes gemaakt. Het zijn minimale oneffenheden, maar mimiek verradert veel. Zeker bij

celliste Saartje van Camp. Al maakt haar ontwapenende glimlach alles weer goed. Haar zingende zaag solo in toegift 'Ik wil alleen maar zwemmen' is leuk en bijzonder. Voor wie Spinvis vaker heeft gezien is er weinig nieuws onder de zon. Al worden opener 'Goochelaars en Geesten' en het nieuwere 'Koning Alcohol' niet zo vaak live ten gehore gebracht.

Het publiek heeft wat moeite met los komen. Eigenlijk gaat het pas echt los nadat Van As

zijn moment heeft gehad, zijn ouders hun nummer en 'In de staat van Narcose' wordt ingezet. Tijdens de klassieker 'Voor ik vergeet' klinkt gejoel als De Jong zingt, "dat ik jarig was en een tiktak in mijn neusgat had toen we naar Zeeland zijn gegaan." Tot genoegen van de artiest zelf. Die het na anderhalf uur wel mooi vindt en met 'Wespen op de appeltaart' afscheid neemt.

Zinkzand

In het kader van Pop aan Zee mocht Zinkzand aan het begin van de avond 'T Beest opwarmen. Een kolfje naar de hand van deze band uit Schouwen-Duiveland. Hun mix van Tom Waits, Het ('Ik heb geen zin om op te staan'), ds. P en Stuurbaard Bakkebaard klinkt leuk en is enthousiast. Maar zoals collega Harrie Verveer al eens over deze formatie schreef: "Zinkzand is zeker een leuke band om naar te kijken, maar ik denk dat de grens tussen 'ruw en rommelig' en 'nonchalant en slordig' af en toe wat beter bewaakt zou mogen worden." Ook qua verstaanbaarheid kan het ook allemaal wel wat beter. Want is het nu 'Fons Wemeldinge', 'Post Wemeldinge' of 'Kots Wemeldinge'? Het was er niet uit op te maken. Het feest was er niet minder om, maar toch.

Zinkzand